

סודות מערת המכפלה

רבי יהודה אמר: אברהם ידע באותה מערה סימן, ולבו ורצונו שם היה. מפני שמלפני כן נכנס לשם, וראה את אדם וחוה טמונים שם. ומנין היה יודע שהם היו, אלא ראה דיוקנו והסתכל, ונפתח לו פתח אחד שגן עדן שם, ואותו דיוקן האדם היה עומד אצלו. ובוא ראה, כל מי שמסתכל בדיוקנו של אדם, לא ניצל לעולמים ממיתה, מפני שהרי בשעה שבן אדם מסתלק מהעולם, רואה את אדם ובאותו זמן מת. אבל אברהם הסתכל בו וראה דיוקנו והתקיים, וראה אור שמאיר במערה ונר אחד דולק. אז תאב אברהם להיות דיורו באותו מקום, וליבו ורצונו היה תדיר במערה.

בוא ראה, עכשיו אברהם בחוכמה עשה, בזמן שביקש קבר לשרה. שהרי כאשר ביקש, לא ביקש את המערה באותו זמן, ולא אמר שרוצה להיפרד מהם. אלא אמר תנו לי אחוזת קבר עימכם ואקברה מתי מלפני. ואם תאמר שלא היה עפרון שם. שם היה, כמו שכתוב בתורה: "ועפרון יושב בתוך בני זות", ואברהם לא אמר לו באותה שעה כלום. אלא מה שאמר אמר להם, כמו שכתוב: "אל בני זות". וכי תעלה על דעתך שאברהם רצה להיקבר ביניהם בין טמאים, או שרצונו היה עימם. אלא בחוכמה עשה.

ולמדנו דרך ארץ כאן במה שעשה אברהם. שהרי מפני שחפצו ורצונו היה באותה מערה, אף על פי שם לא רצה לבקש ממנו מייד אותו רצון שהיה לו במערה, ובקש בראשונה מה שלא צריך לו לאלו האחרים ולא לעפרון. כיון שאמרו לו לפני עפרון: "שמענו אדוני נשיא אלקים אתה בתוכנו". מה כתוב: "ועפרון יושב בתוך בני זות". ישב כתוב, מתחילת הדברים שאמר אברהם שם היה. אז אמר שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צוחר וייתן לי את מערת המכפלה אשר לו... ואם תאמר מפני שהכבוד שלי יותר מכם אני עושה שלא רציתי בכם, בתוככם, כדי להקבר ביניכם שרציתי בכם, כדי שלא אפרוש מכם.

רבי אלעזר אמר: בשעה שנכנס אברהם במערה איך נכנס. מפני שהיה רץ אחריו של אותו של אותו עגל שכתוב בספר בראשית: "ואל הבקר רץ אברהם וגו'". ואותו בן בקר ברח עד אותה מערה, ונכנס אחריו וראה מה שראה.

עוד, מפני שהוא התפלל כל יום ויום, והיה יוצא עד אותו שדה שהיה מעלה ריחות עליונים. וראה אור שיצא מתוך המערה והתפלל שם, ושם דיבר איתו הקדוש ברוך הוא. ומשום כך רצה אותה. שרצונו היה באותו מקום תדיר. המשך בעמוד הבא

ברכה לשערי זיווג מהרה: לאירנה בת יעל

ברכה לשערי זיווג מהרה: לקטי בת יעל

ואם תאמר אם כך מדוע לא ביקש אותה עד עכשיו, כדי שלא ישימו לב עליו, הואיל ולא נצרכה לו. עכשיו שנצרכה לו, אמר הרי השעה לתבוע אותה.

בוא ראה, אם עפרון היה רואה במערה מה שהיה רואה אברהם בה, לא ימכור אותה לעולמים. אלא ודאי לא ראה בה ולא כלום, שהרי אין הדבר מתגלה אלא לבעליו. ומשום כך לאברהם התגלה ולא לעפרון, לאברהם התגלה שלו היה, לעפרון לא הייתה מתגלה לו, שלא היה לו חלק בו, ומשום כך לא התגלה לעפרון כלום, ולא היה רואה אלא חושך, ולכן מכר אותה.

ומה שלא ביקש אברהם בראשונה שימכור לו מכר, שהרי אברהם לא אמר אלא וייתן לי את מערת המכפלה אשר לו וגומר בכסף מלא יתננה לי. והוא אמר: "השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה" מפני שהכול היה מאוס על עפרון שלא ידע מה היא. ובוא ראה, כאשר נכנס אברהם במערה בראשונה, ראה שם אור והושלך העפר לפניו, וניגלו לו שני קברים. בינתיים עלה אדם הראשון בדיוקנו, וראה את אברהם וחייך, ובו ידע אברהם ששם עתיד להיקבר.

אמר לו אברהם, בבקשה ממך אוהל קשור יש כאן, אמר לו, הקדוש ברוך הוא הטמינני כאן, ומאותו זמן עד עכשיו נטמנתי כקלח עשב הטמון בקרקע, עד שבאת אתה בעולם, עכשיו מכאן ולהלאה הרי הקיום לי ולעולם היה בגללך.

ראה מה כתוב ויקם השדה והמערה אשר בו, קימה ממש הייתה לו, מה שלא הייתה לו, עד עכשיו. רבי אבא אמר ויקום השדה, ודאי קימה ממש שקם ועלה לפני אברהם. מפני שעד עכשיו לא נראה שם כלום, ועכשיו מה שהיה מכוסה קם ועלה, ואז קם הכל בתיקונו.

אמר רבי שמעון: בשעה שנכנס אברהם במערה והכניס שרה שם, קמו אדם וחוה ולא קיבלום להיקבר שם. אמרו ומה אנחנו בבושה לפני הקדוש ברוך הוא באותו עולם, מפני אותו שגרמנו, ועכשיו תתוסף לנו בושה אחרת מפני מעשים טובים שבכם. אמר אברהם, הרי אני מוכן להתפלל לפני הקדוש ברוך הוא בשבילך, שלא תבוש לפניו לעולמים. מייד ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו. מהו ואחרי כן, אחר שקיבל אברהם עליו דבר זה.

המשך בעמוד הבא

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי**

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

ליעל בת נעמי ודוד

אדם הראשון נכנס במקומו, חוה לא נכנסה, עד שקרב אברהם והכניס אותה אצל אדם, וקיבל אותה בשבילו. זה הוא שכתוב בתורה בספר בראשית: "ואזורי כן קבר אברהם את שרה אשתו". לשרה לא כתוב, אלא את שרה, לרבות חוה. ואז התיישבו במקומם כיאות. זה הוא שכתוב בתורה: "אלה תולדות המים והארץ בהבראם", ושנינו באברהם. "תולדות השמים והארץ", זה אדם וחוה. אלה השמים והארץ לא כתוב, אלא תולדות השמים והארץ, ולא תולדות בן אדם, והם התקיימו בגלל אברהם. ומניין לנו שהתקיימו בגלל אברהם, שכתוב בתורה בספר בראשית בפרשת חיי שרה: "ויקום השדה והמערה אשר בו לאברהם לאזווחת קבר מאת בני זת". ועד שבא אברהם לא התקיימו אדם וחוה במקומם באותו עולם.

רבי אלעזר שאל את רבי שמעון אביו ואמר: זו המערה אין היא כפולה, שהרי כתוב מערת המכפלה, והפסוק קורא לה אחר כך מערת שדה המכפלה, מכפלה הוא קורא לו לשדה. אמר לו, קורא לו מערת המכפלה, כמו שאתה אומר וייתן לי את מערת המכפלה, אבל ודאי חייך לא המערה היא מכפלה, ולא שדה נקרא מכפלה. אלא זה השדה והמערה על שום מכפלה נקראים, שדה המכפלה ודאי, ולא המערה, שהרי המערה בשדה היא, ואותו שדה עומד בדבר אחר.

בוא ראה, ירושלים וכל ארץ ישראל נקפלה תחתיה, והיא עומדת למעלה ומטה. כמו כן ירושלים למטה, אחוזה למעלה ואחוזה למטה, ירושלים למעלה אחוזה בשני צדדים למעלה ומטה, ירושלים למטה אחוזה בשני צדדים למעלה ומטה. ומשום כך כפולה היא. ועל כן זה השדה מאותה מכפלה הוא, שבו שורה, כמו כן כתוב בספר בראשית: "כריזו שדה אשר ברכו ה'" למעלה ומטה. ומשום כך שדה המכפלה ודאי, ולא שדה כפול. עוד, סוד הדבר שדה המכפלה ודאי, מי זה מכפלה, זו ה' שבשם הקדוש שהיא מכפלה. והכל עומד כאחד, ובגללה אומר בדרך סתום, ה' מכפלה, שאין בשם הקדוש אות אחרת מכפלה חוץ ממנה.

ואף על פי שהמערה כפולה הייתה, ודאי שהיא מערה תוך מערה, אבל על שם אחר נקראת מערת שדה המכפלה כמו שנאמר. ואברהם ידע, וכאשר אמר לבני חת כיסה דבר ואמר וייתן לי את מערת המכפלה. על שם שהיא מערה כפולה. והתורה לא קראה לה אלא מערת שדה המכפלה כיאות. והקדוש ברוך הוא עושה הכל להימצא זה העולם כמו העולם שלמעלה, ולהתדבק זה בזה, להיות כבודו למעלה ומטה. זכאי חלקם של הצדיקים שהקדוש ברוך הוא רוצה בהם בזה העולם ובעולם הבא.

מתוך הספר "זוהר האש" "הזוהר הקדוש"

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א**

לאריה בן חיים

לקבל שכר ארבע מאות עולמות

רבי יוסי בן רבי יהודה הלך לראות את רבי חיא. אמר לו יאמר אמור אם שמע זאת הפרשה, איך אמרו בעלי המשנה שפרשה בעניין הנשמה. אמר זכאי חלקם של הצדיקים בעולם הבא. שכך היא התורה בליבם כמעין גדול של מים. שאף על פי שסותמים אותו, מרוב מים נפתחים מעיינות שנובעים לכל עבר. אמר לו, בוא שמע רבי יוסי אהוב אתה. אני אומר לך בזו הפרשה. לעולם אין גוף האדם נכנס בחשבון הצדיקים על ידי "המלאך דומה" (מלאך הממונה על בתי קברות). עד שתראה הנשמה פנקס הסימן שנותנים לה "הכרובים" (מלאכים) בגן עדן.

אמר רבי יוסי אני שמעתי שזו הנשמה אחר שנכנסת שם, היא הולכת לעלות למקומה למעלה, ולא לרדת למטה. אבל קודם שתעלה ותכנס, נעשית אפוטרופוס הגוף על ידי דומה. ומראה לו שראוי הוא לקבל שכר ארבע מאות עולמות.

רבי חיא, הרי רבי אלעזר אמר שהר דומה ידע קודם משום שמכריזים עליה בגן עדן. אבל אני כך שמעתי אשר בזמן שנותנים לה הפנקס חוזרת על הגוף להכניס אותו בפתק הצדיקים על ידי דומה, זה הוא שכתוב בתורה בספר בראשית בפרשת חיי שרה: "אך אם אתה לו שבעני נתתי כסף השדה קוזו מבני ואקברה את בתי שמה". מהו "כסף השדה" זה הוא הכיסוף של ארבע מאות עולמות שנותנים לו נחלה. רב יוסף כאשר היה שומע פרשה זו מבעלי הישיבה היה אומר.

מי שהוא עפר מה הוא זוכה לזה. מי יזכה ומי יקום זה הוא שכתוב בספר תהילים: "מי יעלה בהר ה' ומי יקום במקום קודשו". אמר רבי אבא, בוא ראה, מה שכתוב בפרשת חיי שרה: "וישמע אברהם אל עפרון וישקול אברהם לעפרון את הכסף אשר דיבר באוזני בני זות ארבע מאות שקל כסף עובר לסוחר". זה הכיסוף הגדול של אלו עולמות וכיסופים. "ארבע מאות שקל כסף", זה ארבע מאות עולמות והנאות וכיסופים. "עובר לסוחר", רב נחמן אמר כל שערי שמים וירושלים של מעלה ואין מוחה בידה. בוא ראה, מה כתוב ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו. ונמנה עם שאר הצדיקים בחוברתם, בפתק של הממונה על ידי דומה. אמר רבי יצחק כך למדתי. כל אלה שכתובים בידי דומה ומנויים על ידיו, יקומו בזמן העתיד להחיות דרי עפר. אוי לרשעים שלא כתובים על ידיו בפתקה, שיאבדו בגיהנום לעולמים. ועל זה נאמר בספר דניאל: "ובעת ההיא ימלט עמך כל הנמצא כתוב בספר: "הזוהר הקדוש"

ברכה גדולה והצלחה לחיים טובים וארוכים

לשרון בובליל

ולכל בני משפחתו

יצחק היה רואה את אמו לאחר מותה

ועוד אברהם אבינו, כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת חיי שרה: "ויוסף אברהם ויקוץ אשה ושמה קטורה". מי היא קטורה? היא הגר. שהרי שנינו לאחר שנבדלה הגר מן אברהם, והיא טעתה אחר גילולי אביה, ואחר כך היא נקשרה במעשים טובים וכשרים, ובגלל זה השתנה שמה ונקראה קטורה במעשים כשרים, ויבוא אברהם ולקח את קטורה לאשה, מכאן אנו למדים ששינוי השם הוא מכפר על חטאים, ולכן הגר שינתה את שמה לקטורה.

"ויוסף אברהם" מה זה "ויוסף"? אם תאמר שעל שרה הוא שהוסיף? לא כך הוא, אלא בימי שרה, שאברהם הזדווג עם שרה פעם אחת בלבד, ואחר כך גירש אותה על עסקי ישמעאל, ואחר כך ויוסף כמו מקודם, ופעם אחרת על מה שנשא אותה בראשונה, וכפי שהיא שינתה את מעשיה כך גם שנה את שמה.

בוא וראה, כמו שאמר רבי אלעזר את הפסוק מתוך ספר בראשית בפרשת חיי שרה: "ויביאה יצחק האוהלה שרה אמו ויקוץ את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה וינזום יצחק אזורי אמו". שאחרי מותה של אמו שרה, והיה מתגלה דיוקנה של שרה אמו ליצחק, ויצחק היה מתנחם אחרי שהתגלתה אמו, ודיוקנה של שרה הייתה מתגלה ליצחק כל יום. ואברהם אף על פי שנשא את קטורה לאשה, הוא לא היה נכנס לבית שגר עם שרה כבקודם, וגם את קטורה לא היה מביא אותה לביתו הקודם שגר עם שרה, וזאת כדי ששפחה לא תירש גברתה, ובאהל שרה מאז מותה לא נראתה אשה אחרת אלא רבקה הייתה באהל.

ואברהם אף על פי שהוא היה יודע שדיוקן שרה היה מתגלה שם באהל, והשאיר ליצחק את האהל בכדי לראות את דיוקן אמו בכל יום, ורק ליצחק ולא לאברהם, כמו שכתוב בפרשת חיי שרה: "ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק", ואת כל אשר לו בדיוקן, וזה אותו דיוקן של שרה באותו משכן בביתה. ועוד דבר אחר לפרוש "ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק", הוא סוד האמונה העליונה, להדבק יצחק בדרגת חלקו כיאות. בוא ראה את הפרוש, כאן נכלל אש במים ודאי, אש נטל מים, ומפה אנו למדים וייתן אברהם את כל אשר לו ליצחק, וזה מים שנכלל בתוך אש, ומקודם נכלל כאחד אש המים. מתי? וזה בשעה שעקד את יצחק לעשות בו דין, ואז זה נכלל אש במים, ועכשיו הם נכללו מים באש, ולהיות הכל בסוד האמונה העליונה.

"הזוהר הקדוש"

ז"ל

לעילוי נשמת הצדקת: מרימה ברדה בת אלושה

ז"ל

לעילוי נשמת: חיים ברדה בן חי

ובתלמוד מסופר: תנו רבנן. מעשה ברבן יוחנן בן זכאי שהיה רוכב על החמור והיה מהלך בדרך, ורבי אלעזר בן ערך מחמר אחריו. אמר לו: רבי, שנה לי פרק אחד במעשה מרכבה. אמר לו: לא כך שניתי לכם – ולא במרכבה ביחיד, אלא אם כן היה חכם מבין מדעתו? אמר לו: רבי, תרשיני לומר לפניך דבר אחד שלימדתני? אמר לו: אמור! מיד ירד רבן יוחנן בן זכאי מעל החמור ונתעטף וישב על האבן תחת הזית. אמר לו: רבי, מפני מה ירדת מעל החמור? אמר: אפשר אתה דורש במעשה מרכבה ושכינה עמנו, ומלאכי השרת מלוין אותנו, ואני ארכב על החמור? מיד פתח רבי אלעזר בן ערך במעשה המרכבה ודרש, וירדה אש מן השמים וסיבבה כל האילנות שבשדה, פתחו כולן ואמרו שירה... נענה המלאך מן האש ואמר: הן הן מעשה המרכבה. עמד רבן יוחנן בן זכאי ונשקו על ראשו ואמר: ברוך ה' אלהי ישראל שנתן בן לאברהם אבינו, שיודע להבין ולחקור ולדרוש במעשה מרכבה" (חגיגה יד, ב).

בתלמוד (סוכה כח, א) מתואר רבן יוחנן בן זכאי כמתמיד עצום בלימוד התורה – והתיאורים הם יוצאי דופן ומיוחדים: "מימיו לא שח שיחת חולין, ולא הלך ד' אמות בלא תורה ובלא תפילין, ולא קדמו אדם בבית המדרש, ולא ישן בבית המדרש – לא שינת קבע ולא שינת עראי, ולא הרהר במבואות המטונפות, ולא הניח אדם בבית המדרש ויצא, ולא מצאו אדם יושב ודומם, אלא יושב ושונה. ולא פתח אדם דלת לתלמידיו – אלא הוא בעצמו... ולא אמר: הגיע עת לעמוד מבית המדרש, חוץ מערבי פסחים וערבי יום הכיפורים". ועוד אמרו עליו: "שלא הקדימו אדם שלום מעולם, ואפילו נכרי בשוק" (ברכות יז, א).

פעם חלה בנו של רבן יוחנן בן זכאי. ביקש רבי יוחנן בן זכאי מתלמידו ר' חנינא בן דוסא שיתפלל עליו ויחיה, הניח – רבי חנינא בן דוסא – ראשו בן ברכיו ובקש עליו רחמים והבריא. "אמר רבי יוחנן בן זכאי: אלמלא הטיח בן זכאי את ראשו בן ברכיו כל היום, לא היו משגיחים עליו! אמרה לו אשתו: וכי חנינא גדול ממך? אמר לה: לאו, אלא הוא דומה כעבד לפני המלך, ואני דומה כשר לפני המלך (ברכות לד, ב). לרבי יוחנן בן זכאי היו חמשה תלמידים גדולי תורה, תלמידים מובהקים שנודעו לדורות בתורתם: ר' אליעזר בן הורקנוס, רבי יהושע בן חנניא, ר' יוסי הכהן, רבי שמעון בן נתנאל ורבי אלעזר בן ערך (אבות פ"ב מ"ח). מן המקורות מתגלה רבן יוחנן בן זכאי כמקורב קירבה יתירה לתלמידיו, דואג את דאגתם, מסייע להם ונושא ונותן אתם מתוך שויון (אבות שם מ"ט. אבות דרבי נתן פי"ד מ"ג. שם פ"ו מ"ג). מפורסמות הן תקנותיו של רבן יוחנן בן זכאי, מהן: התורמות לזכרון המקדש שחרב, מחזקות את המרכז הרוחני ביבנה, ומסייעות לגיבוש הדתי והחברתי של העם. ויכוחים רבים היו לו לרבן יוחנן בן זכאי – עוד בהיותו בירושלים – עם הצדוקים בענייני הלכה: טומאה וטהרה, מועדים ועוד. לאחר החורבן כבר לא היה מקום לויכוחים אלו, שכן כת זו פעלה בזמן הבית בלבד.

המשך בשבוע הבא

ברכה לאריכות ימים: עמוס בובליל בן רחמים

ברכה לאריכות ימים: רינה בובליל בת נסריה

אברהם היה מאיר ויצחק נחשד

ויהי כי זקן יצחק, בא רבי שמעון בר יוחאי ואמר את הפסוק מתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת בראשית: "ויקרא אלוקים לאור יום ולזושיך קרא לילה", זה הוא הפסוק העמידוהו ונאמר בו. אבל בוא תראה את כל מעשיו של הקדוש ברוך הוא שכולם הם דברים של אמת והכל הוא בסוד עליון, וכל דברי התורה הם כולם דברי אמונה והם סודות עליונים.

בוא וראה, יצחק לא זכה כמו אביו אברהם, שעניו שלא סמאו ולא כהו. ופה יש סוד שהוא עליון, ויש כאן גם סוד האמונה, כמו שאמרנו שכתוב: "ויקרא אלוקים לאור יום", וזה אברהם שהוא אור היום, והאור שלו הלך והוא האיר והתחזק בתיקון היום.

ומשום כך מה כתוב בתורתנו בפרשת חיי שרה: "ואברהם זקן בא בימים" באיזה ימים? בימים שאלו אורות שמאירים, והרי הוא זקן והיה מאיר והאיר כמו שאמר שלמה המלך בספר משלי: "ואורח צדיקים כאור נוגה הולך ואור עד נכון היום". ומשום כך: "ויקרא אלוקים לאור יום". ועוד ממשיך הפסוק "ולזושיך קרא לילה" זה יצחק, שהוא חושך והוא הלך לקבל את הלילה בתוכו, ומשום כך הוא כאשר זקן כמו מה שכתוב בתורה בפרשת תולדות: "ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו בראות". וכך הוא ודאי, שרצה להיות מוחשך ולהתדבק בחושך ובדרגתו הוא כיאות.

בא רבי אלעזר בנו ונשק את ידי אביו ואמר לו: אברהם מאיר מצד הדרגה שלו. ויצחק הוא נחשך מצד הדרגה שלו. יעקב מדוע, כמו שכתוב בתורה בספר בראשית בפרשת ויחי: "ועיני ישראל (יעקב) כבדו מזוקן". אז ענה לו אביו רבי שמעון בר יוחאי ואמר: כך הוא ודאי, "כבדו" כתוב בתורה ולא כתוב כהו. ועוד כתוב "מזוקן" ולא כתוב מזקנו, אלא מזוקן. מזוקן של יצחק מאותו צד הם כבדו. לא יוכל לראות, ולהסתכל כפי שראוי, אבל כהו. אבל אצל יצחק "כהו עיניו" וזה ודאי מכל וכל, ונעשה חושך, שהרי אז הוא נאחז בו הלילה, ואז התקיים בו הפסוק שכתוב בתורה: "ולזושיך קרא לילה".

"הזהר הקדוש"

מקבלים הזמנות להקדשות וברכות

על גבי דיסק mp 3 "תורה אש"

של 5 שעות לדיסק 5 פרשיות מהתורה... לעילוי נשמת, לשערי רפואה, לשערי זיווג, לשערי פרנסה וכלכלה, ולשערי תשובה...ועוד

להזמנות: טל. 054-4577956

עם הקדשה וברכה בתוך הדיסק וע"ג הדיסק

מות שאול ובניו הונצח בתנ"ך בקינת דוד. בקינה מצוינת בין היתר גבורתו הגדולה של שאול שחרבו לא חוזרת ריקם מדם חללים, שהוא ובנו קלים מנשרים וגיבורים מאריות, וכן גם השלל הרב שהם משיגים בלחימתם.

אשת שאול היא אחינועם בת אחימעץ ולהם נולדו ארבעה בנים יהונתן, מלכישוע, אבינדב (שנפלו עימו בגלבוע) ואיש בושת/אש בעל שירש את המלוכה, ושתי בנות מיכל ומרב. נוסף לאשתו מסופר על פילגשו רצפה בת איה ממנה נולדו לו שני בנים אַרְמְנִי וּמִפְבֶּשֶׁת. בתלמוד ובמדרשים מאדירים את דמותו והוא נחשב למלך צדיק שהסתבך בחטא הקנאה.

כך למשל האמורא רב הונא מציין שכאשר עלה למלכותו לא טעם טעם חטא מעולם. רב יהודה בשמו של שמואל אומר, שמלכותו לא נמשכה מפני שלא היה בה דופי ובשמו של רב, רב יהודה טוען, ששאול נענש מפני שלקה בענוותנות יתר ומחל על כבודו כאשר ביזוהו בני הבליעל בהכתרתו.

חז"ל העירו ששאול סולק ממלכות לאחר חטא אחד ודוד לא סולק ממלכותו גם לאחר שחטא פעמיים. הקפדתו במצוות רמוזה גם בדברי הנער העמלקי אל דוד: "ואקח הנזר אשר על ראשו ואצעדה אשר על זרעו" שחכמים פרשו זאת כתפילין שביד ושבראש.

ביישנותו מתוארת מספר פעמים. במדרש ובפירוש רש"י על בסיס המדרש, מפורשת הקללה שהוא מקלל את בנו "בן נעות המרדות" - שכאשר היה צריך לחטוף את אשתו כמתואר בספר שופטים לאחר מעשה פילגש בגבעה שבני בנימין חטפו מבנות שילה, התבייש שאול ואחינועם העיזה פניה ורצה אחריו ו"חטפה" אותו.

רבי יוחנן מציין שמחלו לו על עוונותיו לאחר מותו ושהוא בעולם הבא במחיצתו של שמואל הנביא, על סמך הפסוק "מחר אתה עימי". חכמים הביאו ראיה לדבריהם מהפסוק הקשה "והוקענום לה' בגבעת שאול בחיר ה'" - יצאה בת קול ואמרה "בחיר ה'".

סוף

ברכה לשערי תורה ומצוות: לדוד בן שרה

ברכה לשערי זווג מהרה: לדוד בן אלברט
ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

סגולות ותפילות

סגולה לזיווג הגון

סגולה לזיווג – החלטה לבנות בית על יסודי התורה והמצוות, והבטחון בה'.
(מתוך מכתב) "על דבר בתה תחי' העומדת בשידוכין, הנה צריכה להבטיח שתקבל החלטה גמורה על עצמה, שכשיזדמן לה שידוך טוב תנהג בית יהודי, בשמירת טהרת המשפחה, אכילת כשר, ושמירת שבת. וכאשר תחליט כן בכל המאה אחוזים יזמין לה השם יתברך שידוך המתאים. ואין צריכה ליבוש מלדבר עם בתה פעם ושתים ויותר באופן המתאים, עד שתפעול אצלה כנ"ל. והשם יתברך יעזרה לבשר בשורות טובות בזה. "הנה ידוע מאמר רז"ל ש"קשה לזוגם כקריעת ים סוף". הרי ידוע שבקריעת ים סוף בא לפועל, ע"י חוזק הביטחון והאמונה בהשם יתברך. שבמילא מובן שבדרך כזה צריך להיות גם כן בעניין הזיווגים. וככל אשר יתחזק בביטחונו (ומובן אשר ביחד עם זה, הרי צריך לחפש באופן המתאים) הרי תוקדם גם כן ההבאה בפועל".

סגולה לזיווג הגון

סגולה גדולה לזיווג היא הוספה בלימוד התורה. נתינת צדקה לפני תפילת שחרית בעד זיווג הילדים. הדלקת נרות שבת גם על ידי הבת מקובל שתפילה בציון של התנא הקדוש ר' יונתן בן עוזיאל זיע"א בעמוקה, מסוגלת מאוד למציאת הזיווג.

**לשערי ברכה והצלחה לזיווג מהרה
ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
לאבנר נירן בן איריס**

עתה נתעוררו הפלשתים ובאו לקחת נקם באשה ובאביה: הם שרפו את ביתם עליהם, אך הם אחרו את המועד, שמשון הכה בהם מכה גדולה ואחר כך עזב והתיישב בנקרת סלע איטם, הוא חשש שמא יתרעמו עליו בני יהודה על שהמיט עליהם סכנה גדולה והוא לא רצה להפעיל את כוחו המיוחד נגד בני עמו. ופלשתים אומנם עלו וחנו ביהודה, הם התפזרו במקום שנקרא לחי. מדוע אתם עולים עלינו? שאלו בני יהודה את הפלשתים. רוצים אנו שאתם תאסרו ותמסרו את שמשון לידינו השיבו הפלשתים. אנו רוצים לעשות לו מה שעשה לנו.

שלושת אלפים איש מבני יהודה יצאו אל הסלע עיטם, מתוך כוונה להסגיר את שמשון, מושיעים לידיהם של הפלשתים. שמשון! ראו, ושמשון הגבוה ויפה התואר עמד, וכשראו את שערו הארוך, שמורא לא עלה עליו זיהו אותו מיד. שמשון! אמרו לו: מה עשית לנו? הן ידוע לך שפלשתים מושלים בנו! התלוננו בני יהודה, עתה עלינו למסור אותך ביד הפלשתים. שמשון שמע את דבריהם: הישבעו לי בקש, שאתם בעצמכם לא תפגעו בי. הוא היה בטוח שבמלחמה עם פלשתים יעזור לו ה'. אך לא ידע מה יהיה מצבו אם יאלץ להילחם נגד אחיו.

אנו רק נאסור אותך, התחייבו בני יהודה, ואפילו א בקשר של ממש, אלא רק למראית עין, לא נמית אותך ותוכל לנתק את הקשרים על נקלה. שמשון נכנע להם והם קשרוהו בחבלים חדשים שלא יקשה עליו לפתוח את הקשר והביאו אותו עד לחי. הפלשתים ראו את הגיבור המובא אליהם אסור ומושפל בידי אחיו וחשו עצמם מנצחים: הם הריעו תרועה גדולה לאות ניצחון וכדי להשפיל את שמשון. ושוב נחה עליו רוח ה'. החבלים שאסרו את זרועותיו נמסו מעצמם, כאילו עלו באש, ידיו של שמשון היו כבולות ונחלשו באופן טבעי, אך הוא התגבר, תפס לחי של חמור שנזדמנה לו, ושריקת פולחת קרעה את האוויר, לחי החמור התרוממה ונחתה, ואנשים היו המומים נפלו ארצה, בלא שידעו אפילו מהיכן ספגו את המהלומה. קול השריה הנורא חזר והצלף ושוב נפלו אנשים ובאותה לחי, שאפילו לא הייתה חזקה ביותר, הכה שמשון אלף איש.

אכן, זו לא הייתה לחיו של סתם חמור, כי אם לחיו של חמורו של בלעם, שעליה רכב כדי לקלל את ישראל. בלחי החמור – חמור חמורותים, אמר שמשון והתכוון לכך שבלחי של חמור אחד ערם ערמות של חללים פלשתים. במפתיע חש שמשון חולשה נוראה, עד כי הלחי הכבידה מאוד על ידו והוא נאלץ להשליך אותה. בד בבד חש בצימאון נורא- צימאון מצמית, ולא בכדי קרה לו דבר זה.....

המשד בשבע הבא

פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה מהירה

ותפילתו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי

זיע"א

ליעקב בן רבקה

סדום אחות ירושלים

אלו הם שבעים השמות שהם שולטים על שבעים דרגות תחתונות שהם סוד ויקו"ק, ואלו שבעים שמות יקו"ק והסוד שנקרא שמים. שבעה רקיעים שהם עולים לשבעים שמות, השם הקדוש, וזה הוא ויקו"ק המטיר, מאת יקו"ק מן השמים.

סתר הסתרים הוא לחכמים נמסר, ושם זה שהוא נקרא שמים, וממנו נברא הסתר שהוא נקרא "אדם", והחשבון הוא אברי הגוף שהם חשבון של מאתיים וארבעים ושמונה איברים בגוף האדם. וחשבון אותיותיו הם מאתיים ושש עשרה, שם זה שהוא סוד וסתר הכלל של כל התורה בעשרים ושתיים אותיות ועשר דיברות, ובגלל זה שהם הרי זה מאתיים ושש עשרה אותיות ועוד שלושים ושניים שבילים שנכללו בו (שהם עשרים ושתיים אותיות ועוד עשר דיברות) והכל ביחד הם מאתיים וארבעים ושמונה איברים של הגוף.

סוד שהוא נקרא "אדם" שולט על הכסא. וסוד שבעים שלמטה וסתר זה וזה כמו שאמר הנביא יחזקאל: "וממעל לרקיע אשר על ראשם כמראה אבן ספיר דמות כסא ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה", וזה הוא הסתר כמו שכתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית בפרשת וירא: "וה' המטיר על סדום ועל עמורה גופרית ואש מאת ה' מן השמים", וזה הכל אחד ודבר אחד וסוד אחד לחכמי לב נמסר, וזכאי הוא חלקם בעולם הזה וגם בעולם הבא.

וגזר הדין על סדום הוא על שמנעו צדקה מהם. כמו שכתוב בספר יחזקאל: "ויד עני ואביון לא החזיקה", ומשום כך הדין על סדום לא היה אלא מן השמים. שצדקה ושמים הם כאחד והכל אחד, כמו שדוד המלך אומר בספר תהילים: "כי גדול מעל השמים חסדך", וזאת בגלל שהיא תלויה צדקה בשמו בשמים, והדין הוא מהשמים כמו שכתוב בתורה: "וה' המטיר על סדום ועל עמורה גופרית ואש מאת ה' מן השמים".

ודינם של עם ישראל מהמרום הזה כמו שכתוב בתנ"ך בספר איכה שכתב הנביא ירמיהו: "ויגדל עוון בת עמי מחטאת סדום כמו רגע ולא חלו בה ידיים". והיא נקראת ירושלים היא אחות לסדום, וזה כמו שאמר הנביא יחזקאל: "הנה זה היה עוון סדום אחותך גאון שבעת לחם", ודינם היה מן השמים, ודין אחד כסדום וזאת על שהם מנעו צדקה מהם. חוץ משזו נהפכה וזו נחרבה, זו יש לה תקומה זו ירושלים, וזו אין לה תקומה זו סדום.

"הזוהר הקדוש"

לעילוי נשמת:

יעל ז'וסלין לנגפורד בת סוליקה פריחה ז"ל

על זרועותיו של יהויקים ועל קרסוליו נסגרו בנקישה כבלי נחושת, והוא הובא לבבל לא על גבי סוס ואפילו לא בהליכה, אלא נגרר ונחבט בייסורים ובביזיון, וכוחותיו אזלו והוא מת כנבואה. אולם גם עתה לא זכה יהויקים למנוחה.

גופתו הושלכה בחוצות, כמו נבלת בעל חיים עלוב. בחום היום עליו השמש ובלילה הקפואה אותו הקרה. בראש צבאו הגדול שעט נבוכדנצר, גאה ונועז, בדרך לכבוש את העולם. כשהוא יושב על סוס ערבי אציל ודיגלו מתנוסס ברמה בראש המחנה. על הדגל הייתה דמות של יונה דגלה של אשור הקדומה שנבוכדנצר ראה עצמו כממשיכה וכיורשה. כבר בשנה הראשונה למלכותו כבש נבוכדנצר את נינווה, ואחר כך את ירושלים. איך הגיע נבוכדנצר לעמדה רמה זו? בדרך כלל יורש את המלך - בנו. אך נבוכדנצר לא היה בנו של מלך בבל, הוא היה בנה של בתה של מלכת שבא, שנתגיירה.

ואם בכל זאת עלה נבוכדנצר על כס המלכות הבבלי, והכה שורש איתן בה, וזה הרי בזכות ד' פסיעות שרץ לכבוד הקדוש ברוך הוא בימי מרודן בלאדן. נפל בגורלו של נבוכדנצר למלא את שליחות ה' ולהעניש את יהודה. אך הוא מילא שליחות זו ברצון ובשמחה.

אך גם סופו שלו לא היה טוב. תאריך אחד מיוחד הותיר לאומללים הללו ניצוץ של תקווה: היום בו ימות נבוכדנצר. ביום מותו של המלך יצאו האסירים לחופשי. יום חג זה לסובלים הנה הגיע, ובשנה השלושים ושבע לגלות יהויכין בכ"ה לחודש השנים עשר מת המלך נבוכדנצר. אבל גדול לא השתרר במותו. כבר בכ"ז בחודש הוציא אויל מרודך, יורשו של נבוכדנצר. וסיפר המספר כי אויל מרודך ציוה לגרור את גופתו המתה של נבוכדנצר בחוצות העיר.

האנשים שראו את מלכם מושפל ככה הריעו בשמחה, ועבר זמנו של נבוכדנצר וזמנים חדשים הגיעו. ומגולי יהודה ראו את אויבם הגדול והאכזר, נגררה גופתו בחוצות בביזיון שאין כמוהו.

המשד בשבוע הבא

לעילוי נשמת:

ברוך ענף בן יעקב וזימבול ז"ל

הקב"ה מעטר כל אחד בעטרה קדושה

בליל שבת כיון שכולם מתפזרים להיכנס בנקב העפר, שלא הם יכולים לשלוט, ואז צריך הבן אדם היחידי לשמור ולהישמר. ועוד אף על פי שלא הם יכולים לשלוט, והם נראים לפעמים, ובן האדם יחידי חייב וצריך להישמר. ואם כך חסרון השמירה הוא. אבל בשבת שמירה היא נמצאת לעם הקדוש, והקדוש ברוך הוא כאשר נכנסת שבת, הקדוש ברוך הוא מעטר כל אחד ואחד מישראל, ורוצה שישמרו את אותה העטרת הקדושה שהם התעטרו בה. ואף על פי שהם לא נמצאים ביישוב, ויש לפעמים לבן אדם יחידי נראים שמזלו רע לו.

ואז צריך לו לבן אדם להתעטר בעטרה הקדושה ויש לשמור אותה. סוף השמירה נמצאת באותו לילה לעם הקדוש, הואיל וסוכת שלום פרוסה על העם, שהרי שנינו שבכל מקום שסוכת שלום נמצאת, סטרא אחרא (הצד האחר) הוא לא נמצא שם. ועל כן שמירה וכמובן השמירה היא נמצאת ומצויה.

יום השבת שמחה הוא לכול, והכל נשמר למעלה וגם מטה. והאור התחתון מאיר לעלות למעלה ביופי העטרות, ושבעים חלקים הם יותר, וזקן כל הזקנים הוא מתעורר. ואז כאשר עולה האור, העם הקדוש מקדימים לבית הכנסת בלבוש כבוד ובשמחה, ואז מתעטרים בעטרה הקדושה שלמעלה, ובאותו רוח שעומד עליהם למטה, והם משבחים בתשבחות למעלה, וכל העליונים והתחתונים כולם בשמחה ומתעטרים כולם בוא וראה, ביום שישי כאשר כאחד. ואז העליונים פותחים ואומרים: זכאים אתם העם הקדוש בארץ, שהקדוש ברוך הוא מתעטר עליכם, וכל צבאות הקדושים הם מתעטרים בגללכם.

וזה היום הוא יום הנשמות, ולא יום הגוף, וזאת מפני ששלטון צרור הנשמות הוא. והם עומדים עליונים ותחתונים הם כולם בזיווג אחד, ובעטרת הרוח יחידה עליונה קדושה. תפילת השבת של העם הקדוש, שלוש תפילות נמצאות ביום הזה כנגד שלוש שבתות והם כולם כאחד. וכיון שנכנסו העם הקדוש לבית הכנסת, אסור להתעסק אפילו בצורך בית הכנסת, אלא בדברי תשבחות ותפילה וכמובן בתורה שכראוי להם.

וכל מי שמתעסק בדברים אחרים ובדברי העולם הזה, הוא בן אדם אשר מחלל את השבת ואין לו חלק בעם ישראל. ושני מלאכים ממונים על זה ביום השבת, והם שמים את ידיהם על ראשו ואומרים: אוי לפלוני שאין לו חלק בקדוש ברוך הוא. ועל כן צריך להתעסק בתפילה ובשירים ובתשבחות אל הקדוש ברוך הוא ולהתעסק בתורה. וזה היום הוא יום הנשמות, שמתעטר אותו צרור הנשמות בתשבחות הקדוש ברוך הוא. ומשום כך משבחים בתשבחות לשבח הנשמה וזה כמו שכתוב: "נשמת כל חי תברך את שמך ה' אלוקינו ורוח כל בשר תפאר ותרום זכרך מלכנו תמיד מן הולם ועד העולם אתה א-ל", ואין השבח אלא היא בצד הנשמה והרוח. ובה היום עומד ברוח ובנשמה ולא של הגוף.

"הזהר הקדוש"

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי**

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

לשי משיח בן בלה

אמרנו שבאור האין סוף אין הבדלים שהוא אחדות מוחלטת, ההבדלים בין היוצאים מעולם האצילות לבין אלו היוצאים מעולמות הבריאה היצירה והעשייה מוסברים בכך מה שאור האין סוף מאיר לעולם האצילות דרך ספירת החוכמה וכיוון שהיא ספירה זכה מאוד הרי שהאור היוצא ממנה הוא ממש אותו אור שנכנס בה ולכן האור שבספירות האצילות הן אלוקות ממש. לעומת זאת, האור המגיע לעולם הבריאה עובר דרך ספירת הבינה, וכיון שאינה זכה כמו ספירת החוכמה, היא מהווה כעין מסך נוסף, כלומר, דרך ספירת התפארת, אשר אינה זכה כמו ספירת הבינה, נמצא האור המגיע לעולם היצירה, עובר דרך שני מסכים ולכן האור שם נחות יותר. וכן הוא בעשייה, שהאור המגיע לשם עובר דרך ספירת המלכות, שהיא פחות זכה מכולן ולכן האור בעולם העשייה הוא הנחות מכולם.

נמצא שעולם האצילות נחשב לבחינת הבינה הוא בבחינת ספירת הבינה, כלומר, עולם הזה מבל הארת האין סוף דרך המסך של ספירת הבינה, וכתב האריז"ל: "אומנם בבריאה אין אור החוכמה מתפשט בה כל רק אור הבינה בלבד". לסיכום נושא זה נאמר, שהאור האין סוף מתפשט ומתלבש על כל העולמות, אלא שהאור בעולם הבריאה הוא כצל לאור האין סוף הבוקע מעולם האצילות.

משלו לנו רבותינו: משל לרב המלמד את תלמידיו. התלמיד המוכשר ממיינ את דברי הרב כלשונם, והתלמיד הפחות מוכשר זקוק למשלים ודוגמאות. המשל שהרב נותן, הרי הוא כמסך, שהרי אינו מגופו של העניין התלמיד החלש תופס מהות שונה ממה שהרב נותן, לעומת התלמיד המוכשר יותר, התופס את מהותם של דברי הרב.

והנמשל: לעולם האצילות מגיע אור האין-סוף ללא מסכים אלא המהות האלוקית ממש לעומת האור, המגיע לעולמות הבריאה, היצירה והעשייה, והוא אור שאינו המהות עצמה, כלומר אינה אלוקות ממש "אצילות-חיה" "בריאה-נשמה" "יצירה-רוח" "עשייה-נפש"

המשך בשבוע הבא

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה
מהירה בזכותו ותפילתו של התנא האלוקי
רבי שמעון בר יוחאי זיע"א**

לקמי תורג'מן בת שמחה

"מחוקקים לפניו ברקיע"

פתח רבי חיא ואמר את הפסוק מתוך מגילת קהלת:
"מה שהיה כבר הוא ואשר להיות וכבר היה" זה ששנינו עד שלא ברא הקדוש ברוך הוא את העולם הזה היה בורא עולמות ומחריב אותם. עד שהקדוש ברוך הוא עלה ברצונו לברוא את העולם הזה, ונמלך בתורה, ואז נתקן הוא בתיקוניו והתעטר בעטרותיו, וברא את העולם הזה. וכל מי שנמצא בעולם הזה, הרי היה לפניו ונתקן לפניו.

כל אלו מנהיגי העולם שנמצאים בכל דור ודור, עד שלא יבואו לעולם הרי היו עומדים לפניו בדיוקנם. ואפילו כל אלו נשמות בני אדם עד שלא ירדו לעולם, כולם מחוקקים לפניו ברקיע באותו דיוקן ממש שהם בזה העולם. וכל מה שלומדים בעולם הזה, הכל ידעו עד שלא יבואו לעולם.

ועוד שנינו בזה באלו צדיקי אמת. וכל אלו שלא נמצאים צדיקים בעולם הזה, אפילו שם מתרחקים מלפני הקדוש ברוך הוא, ונכנסים בנקב התהום הגדול, ודוחקים השעה ויורדים לעולם. ואותה נשמה שלהם הרי למדנו, כמו שהם קשי עורף בעולם הזה, כך היו עד שלא יבואו לעולם, ואותו חלק קדוש שנתן להם משליכים אותו, והולכים ושטים ונטמאים באותו נקב התהום הגדול, ונוטלים חלקם משם, ודוחקים השעה ויורדים לעולם.

אם זוכה אחר כך ושב בתשובה לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, הוא נוטל אותו חלק שלו ממש, וזה הוא שנאמר: "מה שהיה כבר הוא ואשר להיות וכבר היה".

ועוד שנינו כל צדיקי האמת עד שלא יבואו לעולם, כולם ניתקנים למעלה ונקראים בשמות. ורבי שמעון בר יוחאי מן היום שברא הקדוש ברוך הוא את העולם, היה מזדמן לפני הקדוש ברוך הוא ונמצא עימו, והקדוש ברוך הוא קרא לו בשמו.

וזכאי חלקו של רבי שמעון בר יוחאי בעולם העליון ובעולם התחתון, ועליו אמר שלמה המלך החכם באדם בספר משלי: "ישמח אביך ואמך" אביך - זה הקדוש ברוך הוא, ואמך - זו כנסת ישראל. (לא של היום). "הזהר הקדוש"

 לעילוי נשמת: **יחזקאל בן חביבה ואליהו** ז"ל

 לעילוי נשמת: **גניה יחזקאלי בת צ'חלה** ז"ל

 לעילוי נשמת: **שלמה יחזקאל בן יפה** ז"ל

כמו כן מקבלים כל סוגי הברכות לחוברת הקדושה:
מדי שבוע יופיע הפרשה מתוך ה"זוהר הקדוש"
כמו כן פינות: הזהב, הצדיק, קבלה, נביאים, מלכים..
לקריאה מענגת מהמחבר העורך ומו"ל:

הרב: ב. אריה

(כל הזכויות שמורות לב. אריה)

B.ARYE@NETO.NET.IL ET.il טל. 0544577956 למינויים: כל שבוע אצלך

11111111

"כבד את אביך ואת אמך" גם לאחר מות

זו החוברת "יזכור" לתפילה לבית העלמין. ואין צורך

בספר תהילים, סידורים ושאר הספרים. וכולם קוראים לפי הסדר ובלי חיפושים. והכול בחובר בחוברת אחת. חוברת התפילה לנפטר/ת כולל: שם המלא ותמונה, תאריך פטירה, גוש ח חלקה ומקום הקבורה. כמו כן "אלפא ביתא" שמו המלא יצוין בספר תהילים ומשניות לפי האותיות של שם הנפטר/ת, ואותיות נשמה בתהילים, לימוד מהזוהר עם שם הנפטר/ת, קדיש, ואשכבה עם שם המלא של הנפטר/ת. החוברת עם כריכה כרומו צבעונית, ודפים בנייר כרומו בגודל 15 על 22 ס"מ. והיא לכל החיים במשפחה. גם מכתב אישי לנפטר/ת..

וכך יוזכר הנפטר/ת כל שנה ולנצח!! בנוסח ספרדי או אשכנזי.

ההזמנה נעשית באימייל או בדואר. וכן אפשר לכתוב ולהנציח את כל חיי

הנפטר/ת. בחוברת או בספר על ידי סופר סת"ם ירא שמים.

והקדשה בגיליון הקדוש והטהור "זוהר הקדוש"!!!!

B.ARYE@NETO.NET.IL להזמנות: טל. 054-4577956

הרב אריה א. ברדה

בס"ד

5 שעות של התורה הקדושה

תורת אש 1

עם פנינים ומרגליות של ה"זוהר הקדוש"

היהלום שבכתר

עקב, ואתחנן, וארא,

לשמיעה 3 mp

פינחס ודברים.

לעילוי נשמת: יחזקאל בו חביבה ואליהו ז"ל

בס"ד הרב אריה א. ברזיה
5 שעות של התורה הקדושה

תורת אש

1

עם פנ פנינים ומרגליות של ה"זוהר
הקדוש"

עקב, ועקב, אתחנן, וארא, היהלום

